FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT MICHAEL B. ELMER

föredraget den 20 mars 1997 *

Inledning

1. Är "Alvityl 50 dragées" och "Strongenol 20 ampoules" produkter från livsmedelsindustrin som omnämns i kapitel 21 i Gemensamma tulltaxan [1], eller är de "farmaceutiska produkter" som nämns i kapitel 30 i Gemensamma tulltaxan?

Det är den fråga som domstolen skall ta ställning till i detta mål.

De relevanta gemenskapsrättsliga bestämmelserna

2. Tulltaxans kapitel 21 omfattar "diverse ätbara beredningar".

Bestämmelsen 1 f i inledningen till kapitel 21 lyder enligt följande:

"1. Detta kapitel omfattar inte:

f) jäst som föreligger som medikament samt andra produkter enligt nr 3003 och 3004."

Nr 2106 omfattar "Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans".

3. Tulltaxans kapitel 30 omfattar "farmaceutiska produkter".

* Originalspråk: danska.

1 — Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1).

Bestämmelse 1 a i inledningen till kapitel 30 lyder enligt följande:

"1. Detta kapitel omfattar inte:

a) födoämnen och drycker (t. ex. dietiska, berikade eller för diabetiker avsedda födoämnen, näringstillskott, stärkande drycker och mineralvatten) (avd. IV)."

Nummer 3004 omfattar "Medikamenter ... bestående av blandade eller oblandade produkter för terapeutiskt eller profylaktiskt bruk, föreliggande i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln".

Tullsamarbetsrådets förklarande anmärkningar till nummer 3004 lyder enligt följande [vid översättningen fanns ingen svensk version att tillgå]:

"Bestämmelserna i texten avseende detta nummer skall inte tillämpas på födoämnen eller drycker såsom dietiska, berikade eller för diabetiker avsedda födoämnen, näringstillskott, stärkande drycker eller mineralvatten (naturliga eller artificiellt framställda), vilka skall klassificeras enligt sina respektive nummer. Det gäller i synnerhet livsmedelsberedningar som enbart innehåller näringsämnen. De viktigaste näringsämnena i livsmedel (födoämnen) är proteiner, kolhydrater och fettämnen. Vitaminer och mineralsalter är också viktiga näringsämnen.

...

Undantagna från detta nummer är vidare näringstillskott som innehåller vitaminer och mineralsalter, som är avsedda att bevara allmän sundhet och välbefinnande och som inte är försedda med upplysning om att de kan användas för att förebygga eller behandla någon sjukdom eller åkomma. Dessa produkter, som i regel förekommer i flytande form, men som också kan finnas i form av pulver eller tabletter, klassificeras vanligtvis enligt nummer 21.06 eller kapitel 22."

4. Kommissionens förordning (EEG) nr 210/85 av den 25 januari 1985 om klassificering av varor som omfattas av undernummer 21.07 G I d 1 i Gemensamma tulltaxan [2] (nedan kallad förordning nr 210/85) innehåller följande bestämmelser av betydelse för detta mål.

"De [produkterna] har egenskaper som livsmedelsersättning som innehåller vitaminer och mineralsalter och som är avsedda att

2 — EGT L 24, s. 11, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2723/90 av den 24 september 1990 om ersättande av nummer, som är fastställda på grundval av Gemensamma tulltaxenomenklaturen i kraft den 31 december 1987, med KN-nummer som är fastställda på grundval av Kombinerade nomenklaturen i vissa förordningar om klassificering av varor (EGT L 261, s. 24).

hålla kroppen vid god hälsa och bör betraktas som livsmedelsberedningar (femte övervägandet i ingressen).

...

Artikel 1

[Följande produkter i detaljhandelsförpackningar:]

a) tabletter som har följande sammansättning (per tablett):

— vitamin A	2 000 UI
— vitamin C	60 mg
— vitamin D	200 UI
— vitamin E	12 UI
— vitamin B1	1,1 mg
— vitamin B2	1,2 mg
— vitamin B6	2 mg
— niacinamid	13 mg
— kalcium pentothenat	4,3 mg
— vitamin B12	3 mcg
— folsyra	50 mcg [3]
— biotin	100 mcg
— järn	10 mg
— zink	7,5 mg
— mangan	2 mg
— koppar	1 mg
— molybden	150 mcg
— jod	75 mcg
— selen	50 mcg
— krom	50 mcg
— sackaros (inbegripet glukos och fruktsocker uttryckt som sackaros)	33 %
— vatten ungefär	7 %

...

skall klassificeras enligt undernummer 2106 90 99 i Gemensamma tulltaxan."

5. Rådets förordning (EEG) nr 1010/86 av den 25 mars 1986 om allmänna bestämmelser för produktionsbidrag för vissa sockerprodukter som används inom den kemiska industrin [4] (nedan kallad förordning nr 1010/86), i dess lydelse enligt artikel 9 i kommissionens förordning (EEG) nr 1714/88 [5], innehåller bestämmelser för utgivande av stöd till företag som använder socker för framställning av vissa kemiska produkter, bland annat produkter som omfattas av Gemensamma

3 — 1 mcg motsvarar 1/1000 mg, 50 mcg är således lika med 0,05 mg.

4 — EGT L 94, s. 9.
5 — EGT L 152, 1988, s. 23.

tulltaxans kapitel 30 om "farmaceutiska produkter".

Målet vid den nationella domstolen och frågan för förhandsavgörande

6. SA Laboratoires de thérapeutique moderne (nedan kallat LTM) har under perioden från oktober 1989 till februari 1991 mottagit 410 347,56 FF i produktionsbidrag i enlighet med förordning nr 1010/86 genom att ange att "Alvityl 50 dragées" och "Strongenol 20 ampoules" är farmaceutiska produkter.

7. Fonds d'intervention et de régularisation du marché du sucre, som administrerar stödsystemet i Frankrike, har emellertid inte godtagit att det skulle vara fråga om farmaceutiska produkter som nämns i Gemensamma tulltaxans kapitel 30, utan har i stället hänfört produkterna till Gemensamma tulltaxans kapitel 21 ("Diverse ätbara beredningar") och krävt återbetalning av de utbetalade bidragen samt betalning av böter. LTM har väckt talan mot dessa krav vid Tribunal administratif de Paris.

8. En tablett "Alvityl 50 dragées" bestod vid den tidpunkt som är relevant för målet av:

— vitamin A	6 250 UI
— vitamin B1	2,5 mg
— vitamin B2	2,5 mg
— vitamin B5	2,5 mg
— vitamin B6	0,75 mg
— vitamin B8	0,025 mg
— vitamin B9	0,0625 mg
— vitamin B12	0,0015 mg
— vitamin C	37,5 mg
— vitamin D3	500 UI
— vitamin E	5 mg
— vitamin PP	12,5 mg
— socker	550 mg
— kakao	92,5 mg

— bindemedel, aromämnen, glasyr.

Innehållet av vitamin A respektive vitamin D3 har senare sänkts och utgör numera 1 500 UI respektive 150 UI.

Alvityl var försett med följande upplysning: "Detta läkemedel rekommenderas för att förebygga och bota vitaminbrist i förbindelse med otillräcklig eller ensidig kost."

LTM har under målet hänvisat till en förklaring från dr Annie Rousseau, LTM:s forsknings- och utvecklingsavdelning, av den 17 augusti 1990. I denna sägs följande:

"Alvityl kan användas i samband med vissa bristtillstånd:

— vid sträng diet eller ensidig kost (diet med lågt kaloriintag, sträng vegetarisk diet etc.)

— vid kronisk alkoholism

— vid långvariga matsmältningsproblem (nedsatt upptagning)

— hos gravida eller ammande kvinnor

— hos dem som utövar tävlingssport

— hos äldre människor.

Alvityl används av personer som inte uppvisar ett bristtillstånd vid symptomatisk behandling av allmän svaghet.

OBS: Detta medel är inte avsett för behandling av särskild vitaminbrist."

9. En "Strongenol 20 ampoules"på 10 ml bestod vid den tidpunkt som är relevant för målet av:

— järn	75 mg
— aminosyror	800 mg
— natrium	2 mg
— koppar	0,2 mg
— jod	10 mg
— socker	3,3 g
— glycerin	2 g
— apelsinextrakt	4 ml
— citronsyra	pH 4,4

Tillsättningen av jod har senare upphört.

Strongenol var försett med följande upplysning om användning:

"Allmän svaghet eller nedsatt fysisk eller psykisk prestationsförmåga, konvalescens, överansträngning, bristande aptit, avmagring, ålderssvaghet."

10. Tribunal administratif de Paris har vilandeförklarat målet och hänskjutit frågan till domstolen med hänsyn till att

"Målets utgång beror på om produkterna 'Alvityl 50 dragées' och 'Strongenol 20 ampoules', med hänsyn till deras sammansättning, presentation och funktion omfattas av tillämpningsområdet för rådets förordning nr 1010/86 av den 25 mars 1986".

Förfarandet vid domstolen

11. LTM har anfört att Alvityl och Strongenol är läkemedel, eftersom de franska myndigheterna har givit tillstånd att föra ut dem på marknaden. Både Alvityl och Strongenol presenteras som läkemedel såväl till sin utformning som till förpackning. Bägge produkterna innehåller aktiva ämnen och har ett terapeutiskt syfte samt, under alla omständigheter, en betydande inverkan på kroppen. Det är enligt LTM fråga om läkemedel med förebyggande och läkande egenskaper, som konsumeras med tanke på att återställa, förbättra eller påverka kroppsfunktioner och som endast kan köpas på apotek. Alvityl innehåller 50—150 procent av det rekommenderade dagliga intaget av de flesta vitaminer, det tjänar till att förebygga eller behandla multivitaminbrist och köps huvudsakligen av patienter enligt läkares ordination. Strongenol innehåller mineralsalter, bland annat jod, och är avsett för behandling av alla former av svaghet. Till följd av innehållet av jod bör Strongenol enbart intas enligt läkares ordination.

12. Den franska regeringen har till stöd för LTM anfört att Alvityl 50 är en vitaminprodukt som rekommenderas för att förebygga eller behandla vitaminbrist. Brist på A-vitaminer kan orsaka allvarliga hälsoproblem. A-vitaminer är å andra sidan giftigt i för stora mängder, och i Frankrike infördes det därför år 1992 krav på recept för produkter som innehåller vitamin A i koncentrationer över 5 000 UI. Brist på vitamin B1, B6, B9 och B12 samt på E-vitaminer kan också ge upphov till allvarliga hälsoproblem. Vitamininnehållet uppgår till en sådan mängd att Alvityl endast kan användas i terapeutiskt eller profylaktiskt syfte. Alvityl inverkar på bestämda funktioner i organismen. Enligt den franska regeringen skall Alvityl således anses vara ett läkemedel.

Strongenol 20 föreskrevs mot jodbrist. Innehållet av jod bekräftar, enligt franska regeringen, produktens terapeutiska och profylaktiska egenskaper. Såväl för litet som för mycket jod kan orsaka allvarliga hälsoproblem. Till följd av innehållet av jod skall Strongenol 20, enligt den franska regeringen, anses vara ett läkemedel.

13. Kommissionen har anfört att eftersom ett dagligt och tillräckligt intag av vitaminer är nödvändigt för organismen, bör kombinerade vitaminpiller såsom Alvityl snarare betraktas som en nödvändig del av kosten än som ett läkemedel. Detta bekräftas, enligt kommissionen, av konsumentupplysningen för Alvityl. Regelbundet intag av produkter som Alvityl är faktiskt mycket utbrett bland befolkningen, som äter dessa för att bevara en god hälsa.

Strongenol kan, enligt kommissionen, inte heller anses vara ett läkemedel. Mycket små mängder av metaller (järn och koppar), jod och natrium tjänar, liksom vitaminer och aminosyror, till att bevara en god hälsa och är således inte avsedda att förebygga eller behandla sjukdomar. Detta bekräftas, enligt kommissionen, av konsumentupplysningen för Strongenol.

Allmänna anmärkningar

14. Jag skall påpeka att förordning nr 1010/86 ger stöd för att utge produktionsbidrag för socker som används i framställning av de produkter som har upptagits i bilagan till förordningen. I bilagan nämns "kapitel 30 — farmaceutiska produkter" i tulltaxan, men inte "kapitel 21 — diverse ätbara beredningar". Faller produkterna rätteligen under kapitel 21, omfattas de således inte av förordningen. Det är endast om produkterna faller under kapitel 30 som de omfattas av förordningen, och det är endast i så fall som det finns stöd för att utge produktionsbidrag. Målet vid den nationella domstolen handlar således om huruvida produkterna faller under kapitel 30 i Gemensamma tulltaxan, och den hänskjutna frågan skall förstås som en begäran om tolkning av det kapitlet.

15. Enligt domstolens fasta rättspraxis följer det av såväl rättssäkerhetshänsyn som av kontrolltekniska hänsyn, att det avgörande kriteriet för klassificering av varor normalt är dessa varors objektiva karakteristika och egenskaper såsom de beskrivs under det enskilda numret i Gemensamma tulltaxan och de kompletterande anmärkningar som finns till tulltaxans olika avdelningar och kapitel. Det framgår vidare av domstolens fasta rättspraxis att med tanke på tolkningen av Gemensamma tulltaxan utgör såväl de inledande bestämmelserna i kapitlen i Gemensamma tulltaxan som Tullsamarbets-

rådets förklarande anmärkningar viktiga hjälpmedel för att säkerställa en enhetlig tillämpning av tulltaxan inom hela gemenskapen, varför de kan anses vara giltiga medel för att tolka tulltaxan, se dom av den 1 juni 1995 i mål 459/93, Thyssen Haniel Logistic [6] och dom av den 14 december 1995 i de förenade målen C-106/94 och C-139/94, Colin och Dupré [7].

16. Med avseende på tulltaxan kan det inte vara avgörande hur en given produkt förhåller sig till gemenskapens eller den enskilda medlemsstatens lagstiftning om läkemedel. Detta framgår också av de allmänna anmärkningarna till kapitel 30 i de förklarande anmärkningarna till Gemensamma tulltaxan där det anges: "... beskrivningen av en produkt som läkemedel i gemenskapernas föreskrifter ... eller i den nationella lagstiftningen eller i någon farmakopé är inte avgörande för klassificeringen i detta kapitel".

Läkemedelsbegreppet i tulltaxan skiljer sig därför från det läkemedelsbegrepp som har fastslagits i rådets direktiv nr 65/65/EEG av den 26 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställts genom lagar eller andra författningar och som gäller farmaceutiska specialiteter. [8] Det direktivet har till syfte — i varje fall delvis — att avlägsna hinder för handeln med farmaceutiska specialiteter inom gemenskapen och samtidigt nå ett viktigt mål, nämligen att värna om folkhälsan. [9] I direktivet tillåts således, för att främja handeln och samtidigt skydda folkhälsan, att ett relativt brett urval av produkter omfattas av det kontrollsystem som har fastställts i läkemedelslagstiftningen. Av hänsyn till konsumentskyddsintresset har domstolen således givit direktivets första definition av läkemedel, vars utgångspunkt är varornas beteckning, en vid tolkning. [10]

Att Alvityl och Strongenol marknadsförs med de franska myndigheternas tillstånd, och således anses vara läkemedel enligt fransk lagstiftning, innebär således inte i sig att produkterna också skall klassificeras som läkemedel enligt tulltaxan.

17. Om betydelsen av koncentrationen av vissa ämnen i produkten för frågan huruvida vitaminpreparat skall hänföras till begreppet läkemedel, har domstolen uttalat sig i dom av

6 — REG 1995, s. I-1381.

7 — REG 1995, s. I-4759.

8 — EGT 22, 1965, s. 369.

9 — Se dom av den 30 november 1983 i mål 227/82, Van Bennekom (Rec. 1983, s. 3883).

10 — Se den i fotnot 9 nämnda domen i målet Van Bennekom, punkt 17, dom av den 16 april 1991 i mål C-112/89, Upjohn (Rec. 1991, s. I-1703), punkt 16, och dom av den 28 oktober 1992 i mål C-219/91, Ter Voort (Rec. 1992, s. I-5485), punkt 16.

den 30 november 1983 i mål 227/82, Van Bennekom. Domstolen fastslog följande:

"Det framgår emellertid av målet och av samtliga inlagor till domstolen att det på vetenskapens nuvarande utvecklingsnivå är omöjligt att ange om kriteriet avseende koncentrationen i sig alltid räcker för att kunna avgöra om ett vitaminpreparat skall anses vara läkemedel, och i ännu högre grad att precisera från och med vilken koncentrationsgrad ett sådant vitaminpreparat faller inom gemenskapsdefinitionen på läkemedel." [11] (punkt 28)

18. Det avgörande kriteriet för klassificering av en given produkt som läkemedel enligt Gemensamma tulltaxan får antas vara om det har en särskild terapeutisk eller profylaktisk användning. Detta framhävs i texten avseende tulltaxenumret 3004 i Gemensamma tulltaxan och av de förklarande anmärkningarna till detta nummer. Domstolen har i överensstämmelse med det ovan anförda, i dom av den 14 januari 1993 i mål 177/91, Bioforce [12], fastslagit att "hagtornsdroppar" skall klassificeras enligt nummer 3004, eftersom denna produkt har en viss terapeutisk, men framför allt profylaktisk, verkan, i synnerhet på vissa funktioner i människokroppen, nämligen på hjärtfunktionen och på störningar i blodcirkulationen och det vegetativa nervsystemet.

11 — Målet rörde begreppet läkemedel i rådets direktiv 65/65/EEG.

12 — Rec. 1993, s. I-45, särskilt punkt 13.

Särskilt om Alvityl

19. Bidrag till tolkningen med avseende på frågan om klassificering av Alvityl finns i förordning nr 210/85, i vilken det fastställs att multivitamin- och mineraltabletter med ett visst närmare angivet innehåll skall klassificeras som livsmedelsberedningar. I femte övervägandet i ingressen anges att produkterna har egenskaper som livsmedelsersättning, som innehåller vitaminer och mineralsalter och som är avsedda att hålla kroppen vid god hälsa, varför produkterna bör betraktas som livsmedelsberedningar. Det innehåll av vitaminer och mineraler som anges i förordning 210/85 motsvarar i hög grad rekommendationer från den Vetenskapliga kommittén för livsmedel [13].

20. Innehållet i Alvityl motsvarar med avseende på vissa vitaminer vad som har angivits i förordning nr 210/85 och vad som nämnts i Vetenskapliga kommitténs rekommendationer. Detta talar för att utgångspunkten för bedömningen skall vara att Alvityl skall betraktas som livsmedel på samma sätt som de tabletter som nämns i förordning nr 210/85.

13 — Rapport från Vetenskapliga kommittén för livsmedel (31. serie). Näringsämnen och energitillskott i Europeiska gemenskapen (utlåtande avgivet den 11 december 1992). De omtalade värdena rör vuxna personer, män respektive kvinnor. Vetenskapliga kommittén har betecknat värdena "referensdos för befolkningen". Detta uttryck omfattar den dos som är tillräcklig för praktiskt taget alla sunda människor i en viss grupp.

21. Med hänsyn till vissa andra vitaminer har Alvityl ett lägre innehåll än det som nämns i förordningen och som rekommenderas av Vetenskapliga kommittén. Det förhållandet att några ämnen finns i lägre dos i Alvityl än i de tabletter som nämns i förordning nr 210/85 kan emellertid inte leda till att Alvityl skall betraktas som ett läkemedel utan talar endast i ännu högre grad för att den ursprungliga ståndpunkten skall vidhållas, nämligen att Alvityl skall anses vara en livsmedelsberedning.

22. Frågan är härefter om det förhållandet att Alvityls innehåll av vissa andra vitaminer i viss utsträckning är högre än vad som anges i förordning nr 210/85 och Vetenskapliga kommitténs rekommendationer kan medföra en annan bedömning i förhållande till den ursprungliga ståndpunkten. I nedanstående uppställning anges de vitaminer och mineraler som finns i en starkare koncentration i Alvityl än vad som föreskrivs i förordning nr 210/85.

	Alvityl	Förordning nr 210/85	Vetenskapliga kommittén
A-vitamin (UI)	6 250	2 000	2 000—2 330
B1 (mg)	2,5	1,1	0,9—1,1
B2 (mg)	2,5	1,2	1,3—1,6
B9 (mg)	0,0625	0,05	0,2
D (UI)	500	200	400

23. Som framgår av tabellen innehåller Alvityl ungefär tre gånger så mycket A-vitaminer som de tabletter som nämns i förordning nr 210/85 och som rekommenderas av Vetenskapliga kommittén. Vidare finns det en högre halt av D-vitaminer än i de tabletter som omnämns i förordning nr 210/85. Den högre dosen av dessa vitaminer är anmärkningsvärd, eftersom både A- och D-vitamin kan intas i för stora mängder och vid överdosering ha vissa skadeverkningar [14]. Detta verkar däremot inte vara fallet med avseende på vitamin B1, B2 och B9, varför det också finns större mängder av dessa i Alvityl än i de tabletter som omnämns i förordning nr 210/85.

14 — Innehållet av A- och D-vitamin i Alvityl har för övrigt, enligt uppgifter som har lämnats vid en senare tidpunkt än den som är relevant för omständigheterna i förevarande mål, reducerats till 1 500 och 150 IU för att undgå risken för hypervitaminos (överdosering).

24. Enligt min mening kan man inte frångå den ovan angivna ståndpunkten, enligt vilken Alvityl skall likställas med de livsmedelsberedningar som omtalas i förordning nr 210/85, och anse att Alvityl är ett läkemedel endast därför att det har en högre dos av vitamin A, B1, B2 och D än de tabletter som omnämns i förordning nr 210/85. [15] Särskilt vad beträffar den högre dosen av A-vitaminer skall det framhållas att en rad vanliga födoämnen (livsmedelsberedningar) också har en hög halt av A-vitaminer eller provitamin A, som människokroppen själv kan omvandla till vitamin A. Som jämförelse med A-vitamininnehållet i Alvityl (6 250 UI) kan det nämnas att 100 g kalvlever innehåller 16 670 UI A-vitaminer och att 100 g morot innehåller upp till 5 550 UI A-vitaminer (i form av provitaminet Beta-karotin). [16]

25. En jämförelse mellan innehållet i Alvityl och innehållet i de tabletter som nämns i förordning nr 210/85 talar i sig således starkt för att Alvityl skall anses vara en livsmedelsberedning på samma sätt som de tabletter som omnämns i den förordningen.

26. Som framgår av den ovan angivna förklaringen från dr Rousseau används Alvityl också vid vissa bristtillstånd, bland annat i samband med ensidig kost, och för att symptomatiskt behandla allmän svaghet hos personer som inte uppvisar något bristtillstånd. Däremot är Alvityl inte avsett för behandling av särskild vitaminbrist.

27. Alvityl är således inte avsett att användas för att förebygga eller behandla brist på vissa vitaminer. Alvityl verkar inte heller vara avsett att intas för att nå en hög dos av en viss vitamin, eftersom intag av Alvityl samtidigt medför att övriga vitaminer som finns i produkten intas, varav några kan överdoseras. Som exempel på detta kan nämnas att man för att behandla nattblindhet till följd av brist på vitamin A exempelvis ger 30 000 UI eller 50 000 UI A-vitamin om dagen under en viss period. Ger man i stället 6 eller 8 Alvityl om dagen under samma period, inträffar emellertid en överdosering av vitamin D.

Alvityl är således inte avsett för särskild profylaktisk eller terapeutisk användning, på det sätt som krävs enligt den ovan nämnda domen i målet Bioforce, och inte heller lämpligt härför.

28. Alvityl kan således inte klassificeras enligt kapitel 30, om farmaceutiska produkter, i Gemensamma tulltaxan utan skall anses vara en livsmedelsberedning som omnämns i kapitel 21.

15 — Se i detta avseende domen i målet Van Bennekom som nämns ovan i fotnot 9.

16 — Källa: *Tableaux des calories*, Anne Noël, Ed. S. A. E. P., Ingersheim, 1988.

Särskilt om Strongenol

29. Strongenol innehåller inga vitaminer och endast ett fåtal av alla de mineraler som organismen har behov av. De vitaminer och huvuddelen av de mineraler som ingår i de tabletter som anges vara livsmedelsberedningar i förordning nr 210/85 finns således inte alls i Strongenol, som dessutom endast har en låg halt av koppar. Utgångspunkten vad beträffar Strongenol måste således också vara att denna produkt inte är ett läkemedel.

30. Strongenol innehåller förutom den just nämnda kopparn också natrium, järn och jod. Natrium finns inte i de tabletter som nämns i förordning nr 210/85 På samma sätt som det förhåller sig med Alvityls innehåll av vissa vitaminer, innehåller Strongenol dessutom med hänsyn till järn och jod en högre halt av dessa ämnen än de livsmedelsberedningar som nämns i förordning nr 210/85, och än vad som rekommenderas av den Vetenskapliga kommittén, nämligen:

	Strongenol	Förordning nr 210/85	Vetenskapliga kommittén
järn (mg)	75	10	9—20
jod (mg)	10	0,075	0,13

31. Enligt min uppfattning kan man emellertid inte anse att Strongenol är ett läkemedel endast på grund av att det innehåller natrium och har en högre halt av järn och jod än de tabletter som anges vara livsmedelsberedningar i förordning nr 210/85, och än vad som rekommenderas av Vetenskapliga kommittén. [17]

32. Strongenol var försett med upplysning om att kunna användas vid svaghet, försämrad fysisk och psykisk prestationsförmåga, konvalescens, överansträngning, bristande aptit, avmagring och vid ålderdom. Det är fråga om en rad vitt skilda och mycket brett angivna tillstånd, som inte i sig är sjukdomar eller åkommor, utan endast tillstånd av svaghet av mer diffus karaktär. Strongenol var inte heller försett med upplysning om att kunna användas för att förebygga eller behandla någon sjukdom eller åkomma, såsom krävs enligt de förklarande anmärkningarna till tulltaxenummer 3004 i Gemen-

17 — Senare och efter den tidpunkt som är relevant för det aktuella målet har LTM för övrigt helt tagit bort jod ur produkten.

samma tulltaxan, och produkten hade för övrigt inte heller någon särskild terapeutisk eller profylaktisk verkan, såsom krävs enligt domen i målet Bioforce.

33. Mot denna bakgrund kan inte heller Strongenol klassificeras enligt tulltaxenummer 3004 eller enligt något annat nummer i kapitel 30.

Förslag till avgörande

34. Mot denna bakgrund föreslår jag att domstolen skall besvara frågan enligt följande:

Gemensamma tulltaxan skall tolkas så, att begreppet "farmaceutiska produkter" i kapitel 30 inte omfattar produkter med den sammansättning som de produkter har som är i fråga i detta mål.